

خَطِ دَوْمِ پِتْرُس

دُعَا و سَلَام

۱ از طرفِ شِمعونِ پِتْرُس، غُلامِ و رَسولِ عِيسَى مَسِيحِ، بَلَدِه كَسايِ كِه دَ وَسِيْلَه عِدَالَتِ خُدَايِ مَو و عِيسَى مَسِيحِ نِجَاتِ دِهِنْدَه، اَمُو اِيْمَانِ رِه يافتِه كِه رَقْمِ اِيْمَانِ اَز مَو بَا اَرزِشِ اَسْتَه: ۲ فَيِضِ و سَلَامَتِي پَرِيْمُو دَ وَسِيْلَه شِنَاخْتِ خُدَا و مَوْلَايِ مَو عِيسَى مَسِيحِ نَصِيْبِ شَمُو شُنَه.

اِنْتِخَابِ و كُوِي شُدِه هَايِ خُدَا

۳ قُدْرَتِ اِلَهِي اَزُو هَر چِيْزِي رِه كِه مَو بَلَدِه زِنْدَگِي و خُدَا پَرَسْتِي ضَرْوَرَتِ دَرِي دَز مَو دَدَه. اِي چِيْزَا اَز طَرِيْقِ شِنَاخْتِ اَمَزُو كِه مَو رِه دَ وَسِيْلَه جَلالِ و نِيكِي خُو كُوِي كَدَه، مَيَسَر شُدِه. ۴ اُو دَ وَسِيْلَه اَمَزِي چِيْزَا وَعَدَه هَايِ غَدْر بُوْرَگِ و بَا اَرزِشِ رِه دَز مَو دَدِ تا اَز طَرِيْقِ اَزُوا اَز فِسادِي كِه بَخاطِرِ خَاهِشَاتِ نَفْسَانِي دَ دُنْيَا و جُوْدِ دَرِه، خَلاصِي پِيْدَا كُنِيْدِ و دَ طَبِيْعَتِ اِلَهِي شَرِيكِ شُنِيْدِ. ۵ پَس دَ اَمَزِي دَلِيْلِ، سَخْتِ كُوَشِشِ كُنِيْدِ كِه دَ اِيْمَانِ خُو نِيكِي رِه اِضافَه كُنِيْدِ، دَ نِيكِي خُو عِلْمِ، ۶ دَ عِلْمِ خُو گُذِشْتِ، دَ گُذِشْتِ خُو بُرْدَبَارِي، دَ بُرْدَبَارِي خُو خُدَا پَرَسْتِي، ۷ دَ خُدَا پَرَسْتِي خُو مِهْرِ بَرادَرانِه و دَ مِهْرِ بَرادَرانِه خُو مُحَبَّتِ. ۸ چُونِ اِگِه اَمِي چِيْزَا دَز شَمُو و جُوْدِ دَشْتَه بَشَه و كَلُو شُدِه بَوْرَه، شَمُو رِه نَمِيْلَه كِه دَ شِنَاخْتِ مَوْلَايِ مَو عِيسَى مَسِيحِ ثَمْبَلِ و بَرِ ثَمْرِ بَشِيْدِ. ۹ وِلِه هَر كَسِي كِه اَمِي چِيْزَا رِه نَدَرِه، اُو كُوْرِ و پِيْشِ پايِ بِيْنِ اَسْتَه و پُرْمُشْتِ كَدَه كِه اَز گُناهِ هَايِ سَابِقِ خُو پاكِ شُدِه. ۱۰ پَس اِي بَرارُو، سَخْتِ كُوَشِشِ كُنِيْدِ كِه كُوِي شُدُو و اِنْتِخَابِ

شُدون خوره ثابت کُنید، چُون اگه امی کار ره کُنید هرگز گمراه نَموشید. ^{۱۱} امزی طریق فرصتِ داخلِ شُدو د پادشاهی اَبدی مولا و نجات دهنده مو عیسیٰ مسیح پَریمو دز شَمو دده موشه.

پیشگویی از کتابِ مقدّس

^{۱۲} پس ما غفلت نَمونم و همیشه امی چیزا ره د یاد شَمو میرم، اگرچه شَمو اونا ره موفامید و د حقیقتی که پیدا کدید محکم-و- اُسوار اَسَید. ^{۱۳} ما مصلحت مینگرم تا زمانی که ما د امزی جسم اَستم باید د وسیله یادآوری شَمو ره د جوش-و-خروش بیرم، ^{۱۴} چُون ما میدنم که وخت بُر شُدون مه از جسم نزدیک اَسته، اَمو رقم که مولای مو عیسیٰ مسیح ام مره خبر کده. ^{۱۵} امزی خاطر ام سخت کوشش مونم تا بعد از رفتون مه ازی دُنیا شَمو بتنید هر وخت امی چیزا ره د یاد خو بیرید.

^{۱۶} وختیکه مو د باره قدرت و اَمدونِ مولای مو عیسیٰ مسیح دز شَمو خبر ددی، مو از قصه های ساختگی که د هوشیاری جور شده پیروی نَموکدی، بلکه مو شکوه-و-جلالِ شی ره د چیم خو دیده بودی. ^{۱۷} چراکه او از طرفِ آته مو خدا د امزو غیت عزت و جلال پیدا کد که یگ آواز از جلالِ باعظمتِ خدا آمده گفت: ”اینمی باچه دوست-دشتنی مه اَسته که از شی راضی اَستم.“ ^{۱۸} امی آواز ره مو خودون مو شنیدی که از آسمو اَمد د غیتیکه قد ازو قتی د کوه مقدّس بودی. ^{۱۹} پس، مو کلام انبیا ره دری که گلوتر مَورد تایید اَسته و شَمو کارِ خوب مَونید اگه دزوا توجّه کُنید؛ کلامِ ازوا مثل چراغ د جای تریکی روشنی میدیه تا روز واز شنه و ستاره صُبح د دلهای شَمو بُر شنه. ^{۲۰} از تمام چیزا کده اول بدنید که هیچ پیشگویی کتابِ مقدّس از تفسیرِ خودِ پیغمبر نیسته، ^{۲۱} چراکه

پیشگویی هرگز دَ خاست- و- اراده انسان نَمده، بلکه مردم دَ وسیله روح القدس از طرف خدا توره گفته.

معلمای دروغی و تباهی ازوا

۲^۱ لیکن دَ مینکل قوم اسرائیل، انبیای دروغی ام بود، امو رقم که دَ مینکل شمو ام معلمای دروغی پیدا موشه که تعلیمای تباه کُننده ره تاشکی بلده شمو میره و حتی باداری ره انکار مونه که اونا ره خریده و اونا تباهی زودرس ره دَ بله خو میره. ^۲ غدر کسا از فسق- و- فساد ازوا پیروی مونه و بخاطر ازوا راه حقیقت بدنام موشه. ^۳ اونا بخاطر حرص- و- طمع قد توره های ساختگی دَ بله شمو تجارت مونه. محکومیت ازوا از غدر وخت پیش فیصله شده، طال نموخوره و تباهی ازوا آماده آسته.

۴^۴ چون خدا از مجازات ملایکه های که گناه کد دریغ نکد، بلکه اونا ره دَ دوزخ اندخته دَ زنجیرای تریکی تیره تسلیم کد تا بلده قضاوت نگاه شنه. ^۵ او امچنان از مجازات دنیای قدیم دریغ نکد و طوفان ره دَ بله دنیای مردم بے خدا آورد، ولے نوح، جارچی عدالت ره قد هفت نفر دیگه نجات دد. ^۶ خدا شارای سدوم و عموره ره محکوم دَ نابودی کده دَ خگشتر تبدیل کد و اونا ره یگ نمونه عبرت بلده کسای جور کد که میخایه دَ بے خدایی زندگی کنه. ^۷ ولے خدا لوط عادل ره که از فسق- و- فساد مردمای بے خدا دَ تنگ آمدد، نجات دد، ^۸ چون امو مرد عادل که دَ مینکل ازوا هر روز زندگی موکد، چیزای ره که میدید و میشنید، روح عادل شی دَ وسیله کارای شیرانه ازوا رنج- و- عذاب میکشید. ^۹ پس خداوند میدنه که چی رقم شخص خداپرست ره از آزمایشها نجات بدیه و

گناهکارا ره تا روزِ قضاوتِ بلدهِ جزا نگاه کنه،^{۱۰} خصوصاً کسای
ره که از خاهشاتِ پلیدِ جسمِ خو پیروی مونه و هر قدرت-و-
اختیار ره خار-و-حقیر حساب موکنه.

آمیا دَ اندازهِ سرکش و کبری آسته که حتی از توهین کدو دَ
حکمرانای آسمانی ترس نمُوخوره،^{۱۱} دَ حالیکه ملایکه ها، اگرچه
قدرت و قوتِ کلوتر دره، ولے دَ پیشِ خداوند امو حکمرانا ره
توهین کده مُتَهَم نمونه.^{۱۲} ولے امی مردُما رقم حیوانا بے عقل آسته؛
امیا زیده شده که شیکار و نابود شنه. امیا دَ ضدِ چیزای تُهَمَت میزنه
که هیچ نموفامه و رقمی نابود موشه که حیوانا نابود موشه^{۱۳} و
بخاطرِ بدی که کده بدی مینگره، چراکه عیاشی دَ روزِ روشو ره
خوشی خو میدنه. اونا مایه لکه ها و عیب ها آسته که وختی دَ
مهمانی ها قد شمو یگجای موشه، غرقِ لذت های فریبنده خو
آسته.^{۱۴} اونا چیمای پُر از زنا دره که از گناه کدو سیر نموشه و
مردُمای سُست-اراده ره دَ دام میندزه. اونا دلهای خو ره دَ
حرص-و-طمع عادت دده و آدمای نالت شده آسته.^{۱۵} اونا راه
راست ره ایله کده گمراه شده و از راهِ بلعام باچه بٌصور پیروی مونه
که او عایدِ بدکاری ره دوست دشت،^{۱۶} ولے بخاطرِ خطاکاری خو
سرزنش شد؛ یگِ الاغِ بے زبو دَ زبونِ انسان توره گفت و دیونگی
امزو پیغمبر ره بند کد.

^{۱۷} امی رقمِ آدمای چشمه های بے آو آسته و مَنیارای که دَ وسیله بادِ
شدید رانده شده؛ بلده امزیا تریکی تیره مقرر آسته.^{۱۸} چُون اونا
توره های کبرآمیز و باطل مَوگیه و دَ وسیله خاهشاتِ شهوانی جسم،
کسای ره دَ دام میندزه که نو از گیرِ مردُمای گمراه دوتا کده.^{۱۹} اونا
بلده ازوا وعده آزادی میدیه، دَ حالیکه خودون شی غلامای فساد
آسته؛ چُون هر چیزی که دَ بله یگِ آدم حاکم بَشه، او غلامِ امزو

چیز آسته. ^{۲۰} چون اگه اونا بعد از آزاد شدو از آلودگی-و-ناپاکی های دُنیا دَ وسیله شِنختونِ مَولا و نِجات دِهِنده مو عیسیٰ مسیح بسم دَزوا گِرِفَتار شُنه و تابع ازوا شُنه، آخِرِ ازوا از اوّل کده بدتر موشه. ^{۲۱} چون بلده ازوا بهتر موبود که راهِ عدالت ره هیچ نَمِیَشَنخت، نِسَبَتِ دَزی که بعد از شِنختون شی، امزو حُکمِ مُقَدَّس که بلده ازوا دده شد، رُوی گردو شد. ^{۲۲} ای چیزا قد ازوا مُطابِقِ امزی مَثَلِ راست رُخ دَد که مَوگِیَه:

”سگ پس دَ بِلَه قی خُو مییه.“

و

”خوکِ شُشته شده بسم خود ره دَگِل لوڈ میدیه.“

وَعْدِه اَمَدونِ رَوزِ خُداوند

^۳ ای عزیزا، ای خطِ دوّم آسته که بلده شُمُو نَوشته مُونم. امی خطها ره نَوشته کدَم تا فِکرای پاک شُمُو ره دَ وسیله یادآوری بیدار کنم، ^۲ تا شُمُو توره های ره که دَگَشته دَ وسیله انبیای مُقَدَّس گُفته شده و حُکمِ مَولا و نِجات دِهِنده ره که از طَریقِ رَسولای شُمُو دَز شُمُو دده شده، دَ یاد خُو بیرید. ^۳ اولتر از تمام چیزا، شُمُو باید ای ره بدینید که دَ روزای آخِرِ رِیشخندگرا پَیدا موشه که حَقِیقت ره رِیشخند کده مُطابِقِ خَاهِشاتِ نَفسِ خُو رفتار مونه ^۴ و مَوگِیَه: ”کجا شد وَعْدِه اَمَدونِ ازو؟ از زمانی که بابه کلونای مو مُرد، تمام چیزا امو رقم آسته که از شُرُوعِ خَلِقتِ دُنیا بُود.“ ^۵ اونا قَصداً ای حَقِیقت ره نادیده میگیره که دَ وسیله کلامِ خُدا آسمونا از قَدِیم مَوجود بُود و زمی از او و دَ وسیله او

شکل گرفت؛^۶ و دَ وَسِيلَه آو ها، دُنْیای امزُو زمان غَرَق شُد و از بَین رفت.^۷ لَیْکِن دَ وَسِيلَه امزُو کلام، آسمونا و زمینِ فِعلی بَلَدِه آتِش دَخیره شُدِه و تا روزِ قضاوت و نابودی مردُمای بے خُدا نِگاه موشه.

^۸ لَیْکِن آی عزیزا، امی حقیقت از یاد شَمو نَرَوِه که دَ پِیش خُداوند یگ روز رقم هزار سال آسته و هزار سال رقم یگ روز.^۹ خُداوند دَ پوره کدونِ وَعَدِه خُو دیر نَمُونِه، رقمی که بعضی کسا گمان مونه که دیر مَوکُنِه، بَلْکِه بَلَدِه از شَمو صَبْر مونه، چُون اُو نَمِیخایه که کس نابود شَنِه، بَلْکِه میخایه که پگ توبه کُنِه.

^{۱۰} مگم روز خُداوند رقم دُز آلّی مییه. دَ امزُو روز آسمونا قد غُرَشِ آوازِ بِلند از بَین موره، اَجسامِ فَلَکِی^{۱۱} ازی که تمام امزی چیزا دَ امزی طریق نابود موشه، پس شَمو چی رقم مردُما باید بَشید؟ شَمو باید دَ زندگی خُو مَقَدَّس و خُداپَرست بَشید،^{۱۲} چیم دَ راهِ اَمَدونِ روزِ خُدا بَشید و بَلَدِه اَمَدونِ شی کوشش کُنید، اُمُو روز باعِث موشه که آسمونا دَر گِرِفْتِه نابود شَنِه و عالمِ هَسْتی دَ گرمی کَلو دُوب شَنِه.^{۱۳} لَیْکِن مُطابِقِ وَعَدِه اَزُو، مو دَ اِنْتِظارِ آسمونای نو و زمینِ نو اَسْتی که جایگاهِ عدالت آسته.

^{۱۴} پس آی عزیزا، دَ حالیکه اِنْتِظارِ امزی چیزا ره میکشید، سخت کوشش کُنید که دَ حُضُورِ اَزُو بے لَکِه و بے عیب یافت شَید و صلح-و-آرامش دَشْتِه بَشید.^{۱۵} صبر-و-حوصیلَه مَولای مو ره سَبَبِ نِجاتِ خُو بَدَید، اُمُو رقم که برارِ عزیز مو پوئس ام مُطابِقِ حِکْمَتی که دَزُو دَدِه شُدِه، بَلَدِه شَمو نَوشْتِه کد.^{۱۶} اُو دَ تمامِ خطِ های خُو دَ بارِه امزی چیزا توره مَوگیه. دَزُوا بعضی چیزا آسته که فامیدون شی سخت آسته و مردُمای جاهِل و سُسْتِ اِراده اونا ره

غَلَطَ معنی 'مُونه، اُمُو رِقْمِ که قد دِیگه نُوشته های مُقَدَّس ام امی کار
ره مُونه و نابُودی ره دَ بِلِه خُو میره.

^{۱۷} پس آی عزیزا، ازی که شُمو امی چیزا ره از پیش مُوفامید،
اِحْتِیاط کُنید که دَ و سِیْلِه حِیْلِه - و - مَکَرِ آدَمای شَریر گُمره نَشْنید و
از اُسْتواری - و - پایداری خُو سَقُوط نَکُنید، ^{۱۸} بَلْکِه دَ فِیض و
شِناختِ مَولا و نِجات دِهِنْدِه مو عِیسی مَسِیح رُشد کُنید. بزرگی -
و - جلال از آلی و تا اَبَدًا اَباد از و باد. آمین.